

Adviseur: Ellen van Assem Nummer: /148
Getoetst op financiële aspecten : Ja Getoetst op juridische kwaliteit : Ja Getoetst op communicatie aspecten : Ja Getoetst op duurzaamheidsaspecten : n.v.t.
Datum: 18 februari 2013
Onderwerp: Regiotaxi en Wmo CVV, invoering kilometer budget
Advies: <ol style="list-style-type: none">De volgende beleidsvoornemens vast te stellen:<ol style="list-style-type: none">een kilometerbudget in te voeren voor het gebruik van de Wmo pas voor de Regiotaxi;het kilometerbudget vast te stellen op 1500 kilometer per jaar;de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning te wijzigen.Het financiële voordeel niet mee te nemen in de voorjaarsnota 2013, maar dit bij de toekomstige ontwikkelingen Wmo mee te nemen.Een advies te vragen van de Wmo raad.De beleidsvoornemens ter inspraak aan te bieden.De beleidsvoornemens voor de raad ter kennisname aan te bieden op het RIS.
Inleiding: <p>De Regiotaxi is een vorm van openbaar vervoer van deur tot deur. De provincie zorgt hiervoor. Er is een voltarief en in gebieden waar beperkt of geen openbaar vervoer is kan tegen gereduceerd tarief gereisd worden. Vanuit de Wmo wordt een kortingspas verstrekt wanneer mensen door hun beperking geen gebruik kunnen maken van het OV.</p> <p>De kosten voor het Wmo vervoer zijn de afgelopen jaren behoorlijk gestegen. Een deel van die stijging is in de begroting al opgenomen en wordt veroorzaakt door indexeringskosten. Het gebruik stijgt daarnaast enorm. Enerzijds door de campagne die de provincie de afgelopen jaren heeft gevoerd. Anderzijds doordat er geen inkomensgrens meer gehanteerd mag worden bij de toekenning van de pas.</p> <p>De grote stijging van het gebruik en de wijzigingen die de provincie gaat invoeren per 1 maart 2013 geven aanleiding om het beleid voor het Wmo vervoer tegen het licht te houden. Ook omdat blijkt dat in de gemeenten Ommen en Hardenberg, onze partners in de Regiotaxi, het gebruik van Wmo vervoer veel minder is gestegen dan in de gemeente Dalfsen. Reden hiervoor is de invoering van het kilometerbudget voor Wmo pashouders in deze gemeenten in de afgelopen jaren.</p>
Doel: <p>Bepreken van de kostenstijging van de regiotaxi. Oneigenlijk gebruik van de Wmo pas tegengaan.</p>
Argumenten: <p><i>1.1 Instellen van een kilometerbudget gaat oneigenlijk gebruik tegen</i> De Wmo kortingspas kan nu onbeperkt gebruikt worden. In een aantal gevallen wordt de Wmo pas gebruikt voor vervoer naar dagbesteding of werk (WSW). De Wmo pas is hier niet voor bedoeld, voor dit soort vervoer is er een voorliggende voorziening. Aanbieders van dagbesteding zijn verantwoordelijk voor het vervoer van hun cliënten, als de cliënten daar een indicatie voor hebben. Is er geen indicatie dan is het voor de cliënt mogelijk om met het openbaar vervoer te reizen en zou er ook geen sprake mogen zijn van een Wmo pas. Voor vervoer naar het werk kan het UWV vergoedingen verstrekken, dus ook daar is sprake van een voorliggende voorziening.</p> <p><i>1.2 Met het beperkte budget wordt voldaan aan de wettelijke compensatieplicht</i></p>

In het kader van de Wmo heeft de gemeente compensatieplicht voor het verplaatsen in de lokale omgeving. Uit jurisprudentie blijkt dat als de belanghebbende in staat wordt gesteld om 1.500 tot 2.000 kilometer per jaar af te leggen hij in staat is om sociale contacten te onderhouden en deel te nemen aan het leven van alledag. Hiermee is er dus voldoende gecompenseerd.

1.3 Er kan in individuele gevallen afgeweken worden van de regel

Door een kilometerbudget van 1.500 kilometer in te stellen wordt in de meeste gevallen voldaan aan de compensatieplicht. In individuele gevallen kan het budget worden verhoogd. Hiervoor kan de belanghebbende zich melden bij het Wmo loket.

1.4 Hiermee kan een kostenbesparing worden bereikt.

Uit onderzoek is gebleken dat in 2012 31 mensen meer dan 1500 kilometer per jaar hebben gereisd met de Wmo pas. In totaal zijn de meerkosten hiervan € 58.500.

Uit onderzoek naar de ritten op persoonsniveau is gebleken dat er vooral gereisd wordt naar dagbesteding en sociale werkvoorziening.

1.5 Foutje kan meegenomen worden bij opnieuw vaststellen Wmo Beleid

In de beleidsregels wordt de wijziging opgenomen. Verder stond er nog een verkeerde verwijzing in de beleidsregels. Deze technische fout wordt nu ook hersteld.

Kanttekeningen:

1.1 Mensen kunnen voor hoge kosten komen te staan bij vervoer naar dagbesteding.

De rijksoverheid heeft in 2013 fors bezuinigd op de vergoeding voor vervoer naar de dagbesteding. Veel instellingen voor dagbesteding vragen daarom een extra bijdrage van de cliënten. Ook wordt er niet altijd vervoer geregeld door de zorgverlener. Voor cliënten is dit erg vervelend en wordt het lastiger om deel te nemen aan dagbesteding.

1.2 In individuele gevallen kan er een grotere verplaatsingsbehoefte zijn.

Het kan zijn dat er in bijzondere gevallen toch een grotere verplaatsingsbehoefte is dan de 1500 kilometer per jaar. In die gevallen kan er op individuele grond afgeweken worden van het standaard kilometerbudget. Hiervoor is dan een apart verzoek nodig dat beoordeeld moet worden door de consultants.

Financiële gevolgen/kader: Past binnen de begroting.

De invoering van het kilometerbudget levert een besparing van ruim € 55.000 op. Het voorstel is om deze middelen in 2013 nog niet structureel af te romen bij de voorjaarsnota. Reden hiervoor is de integrale heroverweging van de Wmo budgetten die nog gemaakt gaat worden naar aanleiding van de afschaffing van de huishoudelijke hulp en de aankomende decentralisaties.

Juridische gevolgen/kader:

Door belanghebbenden in staat te stellen 1.500 kilometer per jaar te reizen met de regiotaxi wordt voldaan aan de compensatieplicht zoals is opgenomen in de Wmo. Dit is in overeenstemming met jurisprudentie.

Communicatie:

Het voorstel wordt na het besluit ter inzage gelegd. De Wmo raad wordt gevraagd een advies te geven over de beleidsvoornemens. De gemeenteraad wordt op de hoogte gesteld van de beleidsvoornemens via het RIS.

Duurzaamheid: noem, indien van toepassing, aan welke duurzaamheideisen het voorstel is getoetst.

Overlegd/afgestemd met:

Afdeling financiën (Jerry Ruitkamp).

Toelichting andere afdelingen:

Conclusie:

Voordat het besluit definitief wordt genomen wordt het beleidsvoornemen ter inspraak aangeboden. De

Wmo raad wordt om een advies gevraagd. De voornemens worden bekend gemaakt aan de raad via het Ris. Na de inspraak termijn volgt opnieuw een collegevoorstel voor definitieve besluitvorming.

Nadat het definitieve besluit is genomen worden de Wmo pashouders op de hoogte gesteld van de wijzigingen met een brief. De verwachting is dat deze brief eind april wordt verstuurd. Per 1 juli 2013 wordt dan het kilometerbudget ingevoerd. Om een overgangsjaar te creëren wordt voor het eerste half jaar een wat ruimer budget voorgesteld.

Bijlagen

1. Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning (Wmo beleid)
2. Wijzigingen in het Wmo beleid

Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning (Wmo beleid)

(geldig vanaf 01-01-2013)

Wetstechnische informatie

Gegevens van de regeling

Overheidsorganisatie	Gemeente Dalfsen
Officiële naam van de regeling	Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning (Wmo beleid)
Citeertitel	onbekend
Deze versie is geldig tot (als de vervaldatum is vastgesteld)	
Vastgesteld door	College van burgemeester en wethouders
Onderwerp	Maatschappelijke zorg en welzijn

Opmerkingen m.b.t. de regeling

Geen

Wettelijke grondslag(en) of bevoegdheid waarop de regeling is gebaseerd

Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo)

Wmo verordening Dalfsen

Regelgeving die op deze regeling is gebaseerd (gedelegeerde regelgeving)

Geen

Overzicht van in de tekst verwerkte wijzigingen

Datum inwerkingtreding	Terugwerkende kracht t/m	Betreft	Datum ondertekening Bron bekendmaking	Kenmerk voorstel
01-01-2013		Nieuwe regeling	17-12-2012 KernPUNTEN, 24-12-2012	10-12-2012 nummer 63
01-07-2013		Wijziging	XXXXX	XXXXX

Inhoudsopgave

BELEIDSREGELS MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO BELEID)

Inleiding

HOOFDSTUK 1. DE KANTELING

Het Gesprek

Eigen verantwoordelijkheid

Algemeen gebruikelijk

HOOFDSTUK 2. BEOORDELING VAN DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Resultaat 1: een schoon en leefbaar huis

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 2: wonen in een geschikt huis

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 3: goederen voor primaire levensbehoeften

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 4: beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 5: het thuis zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 6: verplaatsen in en om de woning

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 7: lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Inleiding

Afwegingskader

Resultaat 8: hebben van contacten en deelname recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten

Inleiding

Afwegingskader

HOOFDSTUK 3. VORMEN VAN VERSTREKKING.

Inleiding

Afwegingskader

1. Een persoonsgebonden budget.

2. De financiële tegemoetkoming en het eigen aandeel.

3. De voorziening in natura.

HOOFDSTUK 4. PROCEDURELE BEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES, BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Melding

Het gesprek

Onderzoek

Wederkerigheid

Advies

Bezwaar

Terugbetaling

BELEIDSREGELS MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO BELEID)

Bijlage: Het Gesprek: deel 1: bouwsteen voor een nieuwe modelverordening Wmo

Inleiding

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is er voor iedereen. De hoofdlijnen voor de uitvoering van deze wet in de gemeente Dalfsen zijn vastgelegd in de kadernota voor de brede uitvoering van de Wmo. Verder zijn er regels opgenomen in de Verordening die is vastgesteld door de gemeenteraad en het financieel besluit waarin de bedragen zijn vastgelegd door het college van burgemeester en wethouders. Deze beleidsregels zijn een verdere uitwerking van de verordening. Ze zijn bedoeld voor de burger die niet voldoende mee kan doen.

De gemeente Dalfsen helpt de burger om beperkingen te compenseren, maar verwacht ook inzet van de burger zelf. Voor sommige voorzieningen wordt een financiële eigen bijdrage gevraagd. We vragen ook van burgers om hun eigen kwaliteiten en capaciteit in te zetten in de maatschappij. Deze wederkerigheid vinden we belangrijk.

Met de nieuwe werkwijze proberen we minder claimgericht te werken. Het aanbod aan voorzieningen dat de gemeente Dalfsen heeft of de directe aanvraag om een bepaalde voorziening staan niet meer centraal. Het gaat om de vraag achter de vraag, oftewel de hele leefsituatie van de belanghebbende wordt beoordeeld, om zo tot een maatwerk oplossing te komen. Het resultaat dat bereikt moet worden is leidend.

We willen de burgers zo goed en zo snel mogelijk helpen, zonder allerlei ingewikkelde procedures. In Dalfsen wordt gewerkt aan meer lean en klantgerichte procedures. Deze principes moeten ook terugkomen in de uitvoering van de beleidsregels.

Deze beleidsregels moeten er voor zorgen dat de doelstellingen van de compensatieplicht, zoals die door de wetgever in de Wmo geformuleerd zijn, te weten zelfredzaamheid en participatie door burgers met beperkingen, ook daadwerkelijk gerealiseerd worden. Een goed gesprek, heldere resultaten en oplossingen op maat zijn daar voor nodig.

HOOFDSTUK 1. DE KANTELING

Het Gesprek

In het project “de Kanteling” van de VNG wordt het concept “het Gesprek” uitgewerkt. Het gaat om een concept en niet om een gesprek, het is goed mogelijk dat het om meerdere gesprekken gaat. Het gesprek is wel onderdeel van het onderzoek, maar niet meer van de aanvraagprocedure.

Het compensatiebeginsel en de resultaatgerichtheid staan centraal in de aanvraag. Het gesprek is vraaggestuurd. Dit betekent dat het gaat om verheldering van de vraag en het achterhalen van het probleem. De uitkomst van het gesprek is maatwerk, een individuele oplossing. Dit kan een algemene voorziening, een collectieve voorziening of een individuele voorziening zijn.

Eigen verantwoordelijkheid

De Wmo is uitsluitend bedoeld om ondersteuning in de vorm van voorzieningen te bieden als het niet in iemands eigen vermogen ligt het probleem op te lossen. Ook die eigen verantwoordelijkheid komt tijdens het gesprek aan de orde.

Een oplossing van problemen kan bijvoorbeeld al aanwezig zijn in die zin dat deze feitelijk al jaren behoort tot iemands normale levenspatroon. Bij problemen met het schoonhouden van het huis zijn er talloze mensen die gewend zijn daar iemand voor in te huren. In deze situatie hoeft niets te veranderen, als men op basis van leeftijd of een ongeval beperkingen krijgt. Door voort te zetten wat men had ontstaat er geen probleem dat om een oplossing vraagt. Dat zou anders kunnen zijn als door het ontstaan van de beperking het inkomen daalt. Het kan dan zijn dat iemand de eerder ingehuurde schoonmaakhulp niet meer kan betalen. Dat zou aanleiding kunnen zijn wel te compenseren. Daarvoor zal een zorgvuldig onderzoek verricht moeten worden, met name naar de eerdere situatie, zowel wat betreft hulp als wat betreft inkomen, en de veranderde situatie.

Het kan ook zijn dat er (veel) meer hulp in de huishouding nodig is. Dan zou het kunnen zijn dat de beperking wel gecompenseerd moet worden met extra huishoudelijke hulp.

Eigen verantwoordelijkheid betekent daarnaast bijvoorbeeld ook de aanschaf en het gebruik van zoveel mogelijk strijkvrije kleding om onnodig beroep op een hulp te voorkomen. Ook nieuwe technische mogelijkheden kunnen bekeken worden. Mogelijk is dat een hulpmiddel waardoor iemand meer zelf kan gaan doen in huis.

Een ander voorbeeld is het vervoer. Heel veel mensen zijn op dit moment gewend al bijna hun hele leven gebruik te maken van een auto. Als zij een beperking krijgen, door leeftijd of door een ongeval, hoeft er in feite niets te veranderen, als zij met diezelfde auto in staat blijven hun verplaatsingen te maken. Er hoeft dan niet gecompenseerd te worden. Dat zou anders kunnen zijn als zij door hun beperking veel meer verplaatsingen moeten gaan maken, of als de auto voor hun handicap aangepast zou moeten worden. In het eerste geval kan onderzoek verricht worden naar de aard van de extra ritten en de kosten daarvan, in relatie tot het eerdere verplaatsingspatroon en zou compensatie mogelijk zijn. In het tweede geval, waren zonder beperking de autoaanpassingen niet nodig geweest. Ook dan moet beoordeeld worden wat de goedkoopst compenserende voorziening is. Dat kan ook een kortingspas voor de Regiotaxi zijn.

Ook bij woonvoorzieningen speelt de eigen verantwoordelijkheid een grote rol. Als iemand 65 is en zijn badkamer gaat renoveren mag de gemeente veronderstellen dat hij - ook al zijn er nog geen beperkingen - rekening houdt met het gegeven dat hij een dagje ouder wordt. Dat betekent dat de persoon in kwestie aan een douche moet denken in plaats van uitsluitend een bad. Daar spelen allerlei individuele factoren natuurlijk in mee, zoals: is er plaats voor, wat is de rol van het bad voor therapie en dergelijke. Er speelt ook nog iets anders mee: weten mensen wel dat van hen verwacht wordt dat ze via het denken aan dit soort dingen anticiperen op mogelijk komende problemen? We zullen daarover ook voorlichting moeten geven, duidelijk moeten maken waar verwachtingen mogen beginnen maar ook kunnen ophouden wat betreft de inzet van de gemeente Dalfsen in het geschikt maken van woningen.

Algemeen gebruikelijk

Deze term is nogal ambtelijk. In de praktijk gaat het om zaken waarvan je zegt: “daarvoor ga je toch niet naar de gemeente toe?” Criteria zijn:

- normaal in winkels te koop zijn en niet speciaal in bijvoorbeeld de revalidatievakhandel of soortgelijke winkels;
- niet speciaal voor mensen met een handicap bedoeld, zodat de voorziening ook (op grote schaal) door niet-gehandicapten wordt gebruikt;
- qua prijs niet (aanzienlijk) duurder is dan vergelijkbare producten.

Voorbeelden zijn een fiets met trapondersteuning of een verhoogde toiletpot.

Een criterium voor algemeen gebruikelijk kan ook “een geaccepteerde prijsstelling” zijn. Die hoort bij het eerste criterium: “normaal verkrijgbaar”. Hierbij geldt echter dat niet voor iedereen bepaalde producten altijd algemeen gebruikelijk zijn zoals een auto.

Niet algemeen gebruikelijke voorzieningen voldoen niet aan een of meer van hierboven genoemde criteria: ze zijn niet in gewone winkels te koop (tilliften), ze zijn speciaal bestemd voor mensen met een handicap (scootmobiel) of ze zijn veel duurder dan vergelijkbare producten (driewielers tegenover de gewone tweewieler) of er zijn geen vergelijkbare producten (de tillift).

Wat algemeen gebruikelijk is verandert in de loop van de tijd. Zo is een fiets met trapondersteuning algemeen gebruikelijk. Er wordt altijd een individuele beoordeling gedaan. De voorziening moet voor de belanghebbende gezien de individuele omstandigheden algemeen gebruikelijk zijn.

Algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn voorliggend op individuele voorzieningen. De gemeente Dalfsen verstrekt geen algemeen gebruikelijke voorzieningen als individuele voorziening.

HOOFDSTUK 2. BEOORDELING VAN DE TE BEREIKEN RESULTATEN

Resultaat 1: een schoon en leefbaar huis

Inleiding

Tot een schoon en leefbaar huis behoort het zwaar en licht huishoudelijk werk, zoals voor 2007 benoemd onder de AWBZ. Het gaat daarbij concreet om het stofzuigen van de woning, het soppen van badkamer, keuken, toilet, het dweilen van vloeren en het overigens schoonhouden van de ruimten die onder de compensatieplicht vallen.

Deze ruimten zijn die ruimten die voor dagelijks gebruik noodzakelijk zijn. Daarbij kunnen persoonskenmerken en behoeften het noodzakelijk maken hiervan af te wijken.

Afwegingskader

- Het gaat om alle activiteiten teneinde het huis, exclusief de tuin, maar inclusief balkon en berging, schoon en leefbaar te houden.
- Allereerst beoordeelt de consulent er voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn die de beperking kunnen compenseren.
Hierbij valt te denken aan bijvoorbeeld het gebruik van de glazenwasser voor het reinigen van de ramen aan de buitenkant.
- Vervolgens beoordeelt de consulent of er andere eigen mogelijkheden zijn.
Hierbij kan gedacht worden aan de situatie waarin men al jaren op eigen kosten iemand voor deze werkzaamheden inhuurt. Als het inkomen niet gedaald is en er zijn geen aantoonbare extra werkzaamheden in relatie tot de handicap, is geen compensatie nodig, omdat het probleem al opgelost is. Dit is uiteraard anders als aangetoond kan worden dat er zodanige wijzigingen zijn dat het niet meer mogelijk is deze hulp zelf te betalen.
- Daarna beoordeelt de consulent of er sprake is van gebruikelijke zorg.
Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is, die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: een persoon die - ofwel op basis van een familieband, ofwel op basis van een bewuste keuze - één huishouden vormt met de persoon die beperkingen ondervindt. Een huisgenoot is bijvoorbeeld een inwonend kind, maar zijn ook inwonende ouders. Of sprake van inwonendheid wordt naar de concrete feitelijke situatie beoordeeld. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Bij gebruikelijke zorg wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij het zwaar en licht huishoudelijk werk gaat het veelal om uitstelbare taken. Alleen als schoonmaken niet kan blijven liggen (regelmatig geknoei vloeistoffen en eten) zal dat direct moeten gebeuren. Hier wordt dan ondanks de gedeeltelijk gebruikelijke zorg wel voor geïndiceerd. Er zijn situaties waarin de huisgenoot niet gewend is om huishoudelijk werk te doen, of dit nog nooit gedaan heeft. Als het nodig is kan via een tijdelijke indicatie hulp geboden worden voor het aanleren van de huishoudelijke taken.
- Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem, zal het college compenseren. Bij dit compenseren wordt als norm aangehouden de systematiek zoals die tot 2007 ook onder de AWBZ werd gehanteerd. Deze systematiek bestaat uit normen uitgedrukt in uren en is indertijd tot stand gekomen in overleg met de toenmalige koepel van zorgaanbieders en is door de Centrale Raad van Beroep als niet-onredelijk aangemerkt.
- De hulp kan worden toegekend in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget.
Bij een persoonsgebonden budget wordt het bedrag van dit pgb afgegeven zoals opgenomen in artikel 2.6 van het Besluit Wmo Dalfsen. Ook hier is een andere vorm van toekennen mogelijk, bijvoorbeeld met speciale hulpmiddelen. Daarbij moet altijd vast staan dat het te bereiken resultaat gerealiseerd zal worden, zodat er sprake is van compensatie.

- Bij huishoudelijke hulp in natura kent de consulent hulp toe in uren.
Ook hier kan een andere vorm van toekennen mogelijk zijn. Daarbij moet altijd vast staan dat het te bereiken resultaat bereikt zal worden, zodat er sprake is van compensatie.
- De hulp in het huishouden kan in twee categorieën worden toegekend:
 1. HH1: dit is de overname van schoonmaakwerkzaamheden, waarbij de belanghebbende zelf de regie voert over en sturing geeft aan de schoonmaakwerkzaamheden. Belanghebbende organiseert de hulp dus zelf.
 2. HH2: dit wordt geïndiceerd bij een complexere situatie, als belanghebbende niet meer in staat is om het eigen huishouden te sturen en te overzien. Dus als hulp nodig is bij de dagelijkse organisatie van het huishouden, bij de verzorging van andere gezinsleden en bij het koken voor het gezin.
- Ook bij mantelzorgers kan sprake zijn van problemen met een schoon huis. Dit is een afgeleid recht van de verzorgde, zodat geen zelfstandig recht ontstaat.
Dit kan in twee situaties het geval zijn. Bij de eerste situatie komt de mantelzorger aantoonbaar niet toe aan een bijdrage tot een schoon en leefbaar huis van de verzorgde. Dat zou kunnen als gevolg van (dreigende) overbelasting. Dan kan op naam van de verzorgde hulp plaats vinden. De tweede situatie betreft het niet toekomen aan het schoonmaken van het eigen huis. Dan zou de verzorgde i.p.v. naturahulp een pgb kunnen aanvragen en dat kunnen gebruiken om de mantelzorger te betalen, die op zijn beurt met dat geld hulp in eigen huis kan bekostigen.

Resultaat 2: wonen in een geschikt huis

Inleiding

In de Wmo is in artikel 4 lid 1 geen duidelijk onderscheid gemaakt tussen resultaten die bereikt moeten worden op het huishoudelijke vlak en resultaten voor een geschikte woning passend bij de persoon. Wel is er één belangrijke voorwaarde voordat er gecompenseerd kan worden: er moet een woning zijn. Als er geen woning is, is het niet de taak van de gemeente om voor een woning te zorgen. Iedere Nederlandse burger dient zelf voor een woning te zorgen. Bij de keus van een woning wordt uiteraard rekening gehouden met de eigen situatie. Dat betekent ook dat er met bestaande of bekende komende beperkingen rekening wordt gehouden. Als de woning dan nog niet geschikt is kan de gemeente compenseren.

Afwegingskader

- Uitgangspunt is dat iedereen eerst zelf zorg dient te dragen voor een woning. Daarbij mag er van uit worden gegaan dat rekening wordt gehouden met bekende beperkingen, ook wat betreft de toekomst. Een woonvoorziening wordt slechts verleend indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft of gaat hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen.
Een eigen woning kan zowel een gekochte woning zijn als een huurwoning. Ook een (woon)boot of een woonwagen met vaste standplaats wordt in principe gesproken van woning.
- De consulent beoordeelt allereerst of het resultaat: wonen in een geschikt huis, ook te bereiken is via een verhuizing. Het primaat van de verhuizing is gebaseerd op het uitgangspunt dat de goedkoopst compenserende voorziening wordt getroffen.
Hierbij zullen alle aspecten worden meegewogen:
 - *financiële consequenties van de verhuizing (als de kosten van een te treffen voorziening lager zijn dan vastgelegd in **artikel 3 lid 2** van het besluit Wmo Dalfsen);*
 - *de termijn waarop een woning beschikbaar komt (in Dalfsen wordt een wachttijd van 6 maanden als gangbaar beschouwd) in relatie tot een redelijke termijn waarbinnen compensatie noodzakelijk is;*
 - *argumenten op basis van eventueel aanwezige mantelzorg en sociale omgeving;*
 - *geen verhuisplicht kan worden opgelegd buiten de kern waarin belanghebbende woont.**Een zeer zorgvuldige afweging van alle argumenten wordt aan het besluit ten grondslag gelegd.*
- Als sprake is van een aanvraag van een mantelzorgwoning gaat de gemeente ook daarbij uit van de eigen verantwoordelijkheid voor het hebben van een woning.
Dit kan door zelf een woning te bouwen of te huren die op het terrein nabij de woning van de mantelzorgers kan worden geplaatst. Daarbij is uitgangspunt dat de uitgaven die de verzorgde(n) had(den) voor de situatie van de mantelzorg in de mantelzorgwoning, aan het wonen in deze woning besteed kunnen worden. Daarbij kan gedacht worden aan huur, kosten nutsvoorzieningen,

verzekeringen enz. Met die middelen zou een mantelzorgwoning gehuurd kunnen worden. Ook zouden deze middelen besteed kunnen worden aan een lening of hypotheek om een mantelzorgwoning (deels) van te betalen. De gemeente kan adviseren en ondersteunen als het gaat om de nodige vergunningen op het gebied van de ruimtelijke ordening.

- Als voor het bereiken van het resultaat noodzakelijk is dat er een aanbouw geplaatst wordt besluit het college vanwege financieel-economische argumenten alleen tot een aanbouw als tevoren vast staat dat de aanbouw hergebruikt kan worden, zoals bij huurwoningen van woningcorporaties. Bij eigen woningen zal de kans op hergebruik miniem zijn. Daarom wordt bij eigen woningen als het maar enigszins kan gekozen voor het plaatsen van een herbruikbare losse woonunit, er is daarbij ook aandacht voor de RO-vergunning.
- Als een inpandige aanpassing mogelijk is, bijvoorbeeld in de situatie van een ruime benedenverdieping, zal de consulent allereerst die situatie beoordelen, voordat uitbreiding van de woning aan de orde komt.
- Bij aanpassingen aan gemeenschappelijke ruimten zal de consulent ook beoordelen of het verantwoord is voorzieningen als trapliften op een voor eenieder bereikbare plaats te zetten. Ook kijkt de consulent naar zaken als slijtage door weer en wind.
- Bij grotere bouwkundige aanpassingen aan de woning werkt de consulent altijd eerst met een programma van eisen, waarmee zo nodig meerdere offertes opgevraagd kunnen worden.
- Het aanpassen van doelgroepen gebouwen gebeurt alleen als de voorziening niet algemeen gebruikelijk is voor de doelgroep. Bijvoorbeeld automatisch opengaande toegangsdeuren en een lift zijn algemeen gebruikelijk in een complex dat voornamelijk bewoond wordt door ouderen of mensen met een beperking.
- In de prestatieafspraken met Vechthorst en de Veste is opgenomen dat een eerste woningaanpassing van een huurder die minder dan € 1000,- kost voor rekening van de woningbouwvereniging komt. Voor aanpassingen aan wooncomplexen (zoals elektrische deuropeners) is afgesproken dat, als er een noodzaak is aangetoond voor een of meerdere bewoners, de kosten voor 50% voor de gemeente komen en voor 50% voor de woningbouwvereniging.
- Er worden geen voorzieningen verstrekt in woongebouwen, die in grote mate bewoond worden door mensen met beperkingen of ouderen en waarvan verwacht mag worden dat bij de bouw al voorzieningen zijn getroffen in gemeenschappelijke ruimten of dat voorzieningen bij nieuwbouw of renovatie zonder noemenswaardige meerkosten meegenomen kunnen worden.
- Een bouwkundige aanpassing aan een woning ingevolge artikel 7 lid 2 Wmo wordt uitbetaald aan de eigenaar van de woning, als financiële tegemoetkoming. De beschikking wordt verstuurd aan de aanvrager/belanghebbende met een afschrift aan de eigenaar.
- Een niet-bouwkundige aanpassing aan de woning kan in natura en als persoonsgebonden budget worden verstrekt aan de aanvrager/belanghebbende.
- De volgende voorzieningen worden in de regel als algemeen gebruikelijk beschouwd: Douchekop op glijstang, eenhendel-mengkraan, thermostatische douchekraan, verhoogde toiletspot, wandbeugels (douche en toilet), ventilatie in douche/badkamer. Renovatie van badkamer en keuken zijn algemeen gebruikelijk wanneer deze ten minste 20 jaar oud zijn.
De sociale woningbouw hanteert voor de renovatie van badkamer en keukens een termijn van ongeveer 20 jaar. Omdat als ondergrens voor wat acceptabel is in de Wmo het niveau sociale woningbouw wordt gehanteerd, wordt dit eveneens toegepast voor eigenaren van een koopwoning en de vrije huursector. Wel wordt steeds een afweging gemaakt of in de individuele situatie de voorzieningen ook algemeen gebruikelijk zijn.
- Bij het bepalen van al dan niet bouwkundige woonvoorzieningen houdt de consulent rekening met de belangen van mantelzorgers, zoals bij tilliften en andere hulpmiddelen die door mantelzorgers bediend moeten worden.

- Bij het verstrekken van een verhuiskostenvergoeding houdt de consulent rekening met de mate waarin de verhuizing te verwachten of te voorspellen was. Bij een te verwachten of voorspelbare verhuizing wordt in principe geen verhuiskostenvergoeding toegekend.
In bovenstaande beleidsregel geldt voor woningaanpassing hetzelfde als voor de verhuiskostenvergoeding. Het criterium leeftijd kan nooit een op zich staand argument zijn om af te wijzen, of toe te wijzen. De gemeente kan zich niet beroepen op de algemene regel dat langzaam voortschrijdende aandoeningen al dan niet in combinatie met leeftijd een belanghebbende uitsluit van een beroep op de Wmo, omdat dat een bepaalde groep mensen bij voorbaat uitsluit van een beroep op Wmo.
- Er kan in afwijking van het gestelde in het eerste afwegingskader een woonvoorziening getroffen worden voor het bezoekbaar maken van één woonruimte indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling.
Hiervoor gelden de volgende voorwaarden:
 - *De te bezoeken woning staat in de gemeente Dalfsen.*
 - *Onder bezoekbaar maken, wordt uitsluitend verstaan dat de aanvrager de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken.*
 - *Het maximumbedrag voor de aanpassing is vastgelegd in artikel 6 van het besluit maatschappelijke voorzieningen Dalfsen.*

Resultaat 3: goederen voor primaire levensbehoeften

Inleiding

In elk huishouden zijn boodschappen voor de dagelijkse activiteiten nodig. De compensatieplicht is beperkt tot de levensmiddelen en schoonmaakmiddelen, zaken die dagelijks/wekelijks gebruikt worden in elk huishouden. Hieronder vallen dus niet de grotere inkopen zoals kleding en duurzame goederen, zoals apparaten.

Het is heel normaal dat mensen deze boodschappen geclusterd doen door één maal per week de grote voorraad in huis te halen. Daar kan de Wmo bij aansluiten door uit te gaan van één maal per week boodschappen. Indien mogelijk wordt daarbij gebruik gemaakt van boodschappendiensten.

Sommige supermarkten in de gemeente Dalfsen hebben een dergelijke service. Een boodschappendienst wordt volgens de jurisprudentie aanvaardbaar geacht als deze beschikbaar is, de belanghebbende de kosten kan dragen en deze adequate compensatie biedt.

Het is ook mogelijk dat vanuit welzijnsorganisaties een boodschappendienst wordt opgezet. Een voorbeeld hiervan is de klussendienst van Landstede, deze is alleen bedoeld voor incidenteel gebruik en biedt dus geen oplossing voor een structureel probleem. Wel is het een oplossing als iemand af en toe hulp nodig heeft.

Ook het bereiden van maaltijden valt onder dit resultaat. In sommige situaties kan van een maaltijdservice gebruik worden gemaakt. Ook zijn er kant- en klaar maaltijden te koop in de supermarkt die soms (tijdelijk) een oplossing kunnen bieden.

Afwegingskader

- Onder dit resultaat worden gerekend de boodschappen inzake levens- en schoonmaakmiddelen die dagelijks nodig zijn en zo nodig het bereiden van maaltijden.
- Allereerst beoordeelt de consulent er voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn die de beperking kunnen compenseren.
Hierbij valt te denken aan het gebruik van een boodschappenservice, zowel die beschikbaar gesteld zijn door supermarkten, als die zijn opgezet door de gemeente of door vrijwilligersorganisaties. Als het gaat om het bereiden van maaltijden kan bekeken worden of vormen van maaltijdvoorziening of het gebruik maken van kant en klare maaltijden mogelijk en bruikbaar zijn.
- Vervolgens zal de consulent beoordelen of er andere eigen mogelijkheden zijn.
Hierbij kan gedacht worden aan de situatie dat in de omgeving wonende bekenden en/of kinderen gewend of bereid zijn deze boodschappen te doen.
- Ook beoordeelt de consulent of er sprake is van gebruikelijke zorg.

Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is die in staat kan worden geacht het boodschappen doen en maaltijden bereiden kan overnemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: een persoon die - ofwel op basis van een familieband, ofwel op basis van een bewuste keuze - één huishouden vormt met de persoon die beperkingen ondervindt. Een huisgenoot is een inwonend kind, maar zijn ook inwonende ouders. Of sprake van inwonendheid zal naar de concrete feiten beoordeeld moeten worden. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Daarbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Het doen van boodschappen is uitstelbare hulp, het bereiden van maaltijden is niet-uitstelbare hulp.

- Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal de gemeente compenseren met een individuele voorziening.
- Het uitgangspunt bij boodschappen is één maal in de week boodschappen doen. Hiervan kan alleen afgeweken worden als dat in de persoonlijke situatie noodzakelijk is.
- De normtijden hiervoor zijn weer de normen zoals voorheen onder de AWBZ gehanteerd, tenzij de feitelijke situatie tot een andere norm leidt.
- Deze normen worden uitgedrukt in uren en minuten.
- Het resultaat: beschikken over goederen voor primaire levensbehoeften, als individuele voorziening, kan in natura en via een persoonsgebonden budget bereikt worden.
- De consulent houdt rekening met de belangen van mantelzorgers.
Zo kan in geval van dreigende overbelasting een individuele voorziening aan de verzorgde worden toegekend. Deze voorziening kan dan niet – als het een pgb betreft - door de mantelzorger worden ingevuld: het gaat immers om diens (dreigende) overbelasting. Ook hier gaat het om een afgeleid recht. De consulent kan ook op voorhand rekening houden met periodes van afwezigheid van de mantelzorger voor vakantie of anderszins.

Resultaat 4: beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding

Inleiding

De dagelijkse kleding moet met enige regelmaat schoongemaakt worden. Dit betekent het wassen, drogen en in bepaalde situaties strijken van kleding. En soms gaat het om een los naadje of knoopje. We spreken hier uitsluitend over normale kleding voor alledag. Daarbij is het uitgangspunt dat zo min mogelijk kleding gestreken hoeft te worden. Met het kopen van kleding kan hier rekening mee worden gehouden. Bij het wassen en drogen van kleding is het normaal gebruik te maken van de beschikbare - algemeen gebruikelijke - moderne hulpmiddelen, zoals een wasmachine en een droger.

Afwegingskader

- Allereerst beoordeelt de consulent er voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn die de beperking kunnen compenseren.
Hierbij valt te denken aan het gebruik van een wasserij als dat in de lijn ligt.
- Vervolgens zal de consulent beoordelen of er andere eigen mogelijkheden zijn die benut kunnen worden.
Hierbij kan gedacht worden aan de aanschaf door betrokkene van een wasmachine en/of droger.
- Daarna beoordeelt de consulent of er sprake is van gebruikelijke zorg.
Van gebruikelijke zorg is sprake indien er een huisgenoot aanwezig is die in staat kan worden geacht het huishoudelijk werk over te nemen. Onder huisgenoot wordt verstaan: een persoon die - ofwel op basis van een familieband, ofwel op basis van een bewuste keuze - één huishouden vormt met de persoon die beperkingen ondervindt. Een huisgenoot is een inwonend kind, maar

zijn ook inwonende ouders. Of sprake van inwonendheid zal naar de concrete feiten beoordeeld moeten worden. Daarbij staat inwonend tegenover het hebben van een volledig eigen en zelfstandige huishouding, waarbij er geen zaken zoals huisnummer, kosten nutsvoorzieningen, voordeur e.d. door elkaar lopen. Daarbij wordt rekening gehouden met de leeftijd van de huisgenoot. Tot 18 jaar wordt van huisgenoten verwacht dat zij hun bijdragen leveren bijvoorbeeld door hun eigen kamer schoon te houden en/of door hand- en spandiensten te verrichten, zoals het doen van (kleine) boodschappen, het helpen bij de afwas, enz. Bij gebruikelijke zorg wordt uitgegaan van de mogelijkheid om naast een volledige baan een huishouden te kunnen runnen. Alleen bij daadwerkelijke afwezigheid van de huisgenoot gedurende een aantal dagen en nachten zullen de niet-uitstelbare taken overgenomen kunnen worden. Bij beschikken over schone, draagbare en doelmatige kleding gaat het over het algemeen gaan om uitstelbare taken. Alleen als de was niet kan blijven liggen zal dat direct moeten gebeuren. Hier zal dan ondanks de gedeeltelijke gebruikelijke zorg wel voor geïndiceerd kunnen worden.

- Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal de gemeente met een individuele voorziening compenseren.
- De inhoud van het resultaat schone en doelmatige kleding bestaat uit het wassen en drogen daarvan en eventueel licht verstelwerk, zoals het vastzetten van een naadje of het aanzetten van een knoop.
- Wat betreft het strijken van kleding worden er geen lakens, theedoeken, zakdoeken en ondergoed gestreken. Wat betreft de kleding wordt uitgegaan van een eigen verantwoordelijkheid ten aanzien van de keuze van kleding, die in principe niet hoeft te worden gestreken. *De gemeente heeft een taak om mensen hierover voor te lichten zodat men weet wat verwacht wordt als ooit een beroep op dit resultaat binnen de Wmo wil doen.*
- Er zal met de mantelzorger rekening worden gehouden met het oog op dreigende overbelasting. *Als er een indicatie wordt gesteld, gebeurt dat als afgeleide van de verzorgde op zijn of haar naam.*

Resultaat 5: het thuis zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren

Inleiding

De zorg voor kinderen die tot het huishouden behoren is in eerste instantie een taak van de ouders. Zo moeten werkende ouders er zorg voor dragen dat er op tijden dat zij beide werken opvang voor de kinderen is. Dat kan op de manier waarop zij dat willen (oppassoma, kinderopvang), maar het is een eigen verantwoordelijkheid. Dat is niet anders in de situatie dat beide ouders mede door beperkingen niet in staat zijn hun kinderen op te vangen. In die situatie zal men mogelijk een permanente oplossing moeten zoeken.

De Wmo heeft vooral een taak om tijdelijk in te springen zodat de ruimte ontstaat om een al dan niet tijdelijke oplossing te zoeken. Dat wil zeggen: de acute problemen worden opgelost zodat er gezocht kan worden naar een permanente oplossing.

Afwegingskader

- Allereerst beoordeelt de consulent er voorliggende en algemeen gebruikelijke voorzieningen zijn die de beperking kunnen compenseren. *Hierbij valt te denken aan bijvoorbeeld voorschoolse, tussenschoolse en naschoolse opvang, kinderopvang, opvang door grootouders enz.*
- Ook bespreekt de consulent de mogelijkheden van ouderschapsverlof en zorgverlof.
- Als al het voorafgaande niet geleid heeft tot een oplossing van het probleem zal de gemeente compenseren met een individuele voorziening.
- Bij tijdelijke opvang gaat het om die tijden dat de partner vanwege werkzaamheden niet thuis is. *Dat kan dus gaan om maximaal 40 uur, bij een 40-urige werkweek, plus de noodzakelijke reistijden.*
- Bij de toekenning wordt bij beschikking vastgesteld om welke tijdelijke periode het gaat en op welke wijze gezocht dient te worden naar een definitieve oplossing.

- Ten aanzien van mantelzorgers zal door de consulent rekening worden gehouden met hun belangen als het gaat om het thuis zorgen voor kinderen die tot het gezin behoren.

Resultaat 6: verplaatsen in en om de woning

Inleiding

Onder de Wmo is er een andere omschrijving gekomen voor “de rolstoel” die in de Wvg was opgenomen. Het gaat in de Wmo om het zich verplaatsen in en om de woning. Dit kan op verschillende manieren plaatsvinden als er een beperking is. Bijvoorbeeld met een trippelstoel, rollator, krukken of een rolstoel. Van deze voorzieningen valt alleen de rolstoel onder de Wmo. De andere voorzieningen vallen onder andere wetgeving of vielen onder andere wetgeving en worden niet meer noodzakelijk geacht (rollator). Deze voorzieningen zijn dus op grond van artikel 2 van de Wmo uitgesloten. Een rolstoel voor kortdurend regelmatig gebruik kan ook gebruikt worden in en om de woning en kan daarom ook onder resultaat 6 vallen.

Een rolstoel voor incidenteel gebruik draagt bijna nooit bij aan dit resultaat, omdat die nu juist daar niet voor bedoeld is. Deze wordt vaak gebruikt maar voor verplaatsingen over langere afstanden elders, tijdens uitstapjes. Deze rolstoel past daarmee meer onder resultaat 8 en kan ook als algemene voorziening verstrekt worden.

Voor de rolstoel mag geen eigen bijdrage worden gevraagd (artikel 4.1 lid 6 Besluit maatschappelijke ondersteuning).

Afwegingskader

- Het gaat om het zich verplaatsen in en om de woning. Dat betekent dat het om verplaatsingen gaat die direct vanuit de woning worden gedaan. Daarom gaat het hier om belanghebbenden die voor het regelmatig verplaatsen zijn aangewezen op een rolstoel.
- Rolstoelen die de auto worden meegenomen om elders, bij het winkelen of bij uitstapjes, te gebruiken, passen meer onder resultaat 8. In principe kunnen deze ter beschikking komen via een algemene voorziening in de vorm van een rolstoelpool. Ook kan er sprake zijn van gecombineerd gebruik waardoor de rolstoel gebruikt wordt om zowel resultaat 6 als 8 te bereiken.
Zolang er in de gemeente Dalfsen nog geen rolstoelpool is zal beoordeeld moeten worden voor de rolstoel voor incidenteel gebruik al dan niet verstrekt wordt. Beoordeeld moet worden in hoeverre het onder de te compenseren resultaten valt. Tevens is het de vraag of niet veel mensen in staat zijn om bijvoorbeeld tweedehands een eenvoudige rolstoel aan te schaffen.
- Als er noodzaak bestaat voor een rolstoel voor dagelijks zittend gebruik, door de consulent een programma van eisen worden opgesteld al dan niet ondersteund door een ergotherapeutisch advies.
- Een rolstoel kan verstrekt worden in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget.
- Bij verstrekking in natura vallen alle kosten van onderhoud en verzekering onder de verstrekking.
- Bij een verstrekking als persoonsgebonden budget wordt de rolstoel die betrokkene zou hebben gekregen als voorziening in natura als uitgangspunt genomen, inclusief onderhouds- en verzekeringskosten.
Als een betrokkene een geschikte, gebruikte rolstoel ontvangen zou hebben, dan zal het te verstrekken bedrag gebaseerd zijn op deze rolstoel, qua prijs maar ook qua beperkte levensduur vanwege het al afgeschreven deel.
- Ten aanzien van partners en/of mantelzorgers zal, binnen het financieel redelijke, door de consulent rekening worden gehouden met hun beperkingen en belangen.
Dat kan bijvoorbeeld betekenen dat als de partner of mantelzorger niet in staat is de rolstoel te duwen, er een ondersteunende motorvoorziening verschaft kan worden.
- Een bewoner van een AWBZ instelling komt alleen in aanmerking voor een rolstoel als deze niet vanuit de AWBZ wordt verstrekt.

Er is recht op een rolstoel uit de AWBZ als er zorg en verblijf door de instelling wordt geleverd. (artikel 15 Besluit zorgaanpak AWBZ). Als de zorginstelling alleen verblijf levert kan er gecompenseerd worden vanuit de Wmo.

- Een sportrolstoel valt onder resultaat 8.

Resultaat 7: lokaal verplaatsen per vervoermiddel

Inleiding

Het lokaal verplaatsen per vervoermiddel is de mogelijkheid om in de eigen woon- en leefomgeving te gaan en staan waar men wil. Er wordt gesproken over lokaal verplaatsen, waarbij gedacht moet worden aan verplaatsingen in een straal van 15 tot 20 kilometer rond de woning. Buiten dit gebied kan gebruik worden gemaakt van de mogelijkheden van het boven-regionale vervoer, dat Valys in opdracht van het ministerie van VWS verricht.

De Wmopas voor de Regiotaxi heeft het primaat, omdat dit een collectieve voorziening is. Er wordt geen onbeperkte kostenloze vervoermogelijkheid aangeboden. Voor het vervoer wordt een bijdrage betaald in de vorm van een tarief dat in Dalfsen gelijk is aan het OV tarief zoals dat ook geldt voor mensen zonder beperking.

Afwegingskader

- Om voor een individuele voorziening in aanmerking te komen zal de consulent eerst nagaan of voorliggende en algemene voorzieningen tot het gewenste resultaat kunnen leiden.
Bijvoorbeeld fietsen in bijzondere uitvoering zijn, zoals fietsen met trapondersteuning en dergelijke.
- Het bezit van een auto is een voorliggende voorziening en gaat daarom in principe niet samen met het verstrekken van individuele voorzieningen. Op grond van persoonlijke kenmerken kan hiervan afgeweken worden.
Ook voor kleine afstanden kan de auto een geschikt vervoermiddel zijn om het beoogde resultaat te bereiken. Dit is afhankelijk van de specifieke vervoersbehoefte van de belanghebbende. Als het gebruik van de auto het vervoersprobleem niet oplost kan afgeweken worden van het autobezit als voorliggende voorziening.
- Als er na het optreden van beperkingen geen sprake is van een veranderde vervoersbehoefte is er geen noodzaak om te compenseren. Er is immers geen probleem of men kan het zelf oplossen.
Dat kan anders zijn indien door het optreden van de beperkingen ook het inkomen daalt.
- Bij het compenseren wordt allereerst gekeken waar de vervoersbehoefte van de betrokkene uit bestaat.
- Aan de hand van deze vervoersbehoefte zal de consulent beoordelen of deze behoefte bij een persoon met een maximale loopafstand van 800 meter ingevuld kan worden met een systeem van collectief vraagafhankelijk vervoer (Regiotaxi). Hierbij houdt de consulent rekening met de persoonskenmerken en behoeften van de belanghebbende.
- **Met een systeem voor collectief vervoer of met een andere individuele voorziening dient tenminste een afstand van 1500 - 2000 km per jaar te kunnen worden afgelegd. In beginsel wordt daarom op de Wmo-pas voor de Regiotaxi een budget van 1.500 kilometer per jaar beschikbaar gesteld. Indien belanghebbende een aantoonbaar grotere verplaatsingsbehoefte heeft om deel te kunnen nemen aan het leven van alledag kan de consulent dit budget ophogen.**
- Als begeleiding bij het gebruik van de Regiotaxi noodzakelijk is, kan deze begeleider gratis gebruik maken van de Regiotaxi. De indicatie hiervoor wordt opgenomen in de Wmo pas.
- Als de vervoersbehoefte niet voldoende kan worden ingevuld met de Regiotaxi, omdat er ook een behoefte op de korte en zeer korte afstand is, kan beoordeeld worden of ook daarvoor een voorziening verstrekt moet worden.
Hierbij kan gedacht worden aan een scootmobiel of een elektrische rolstoel.

- Indien collectief vervoer niet mogelijk is kan de consulent een individuele voorziening verstrekken. Dit kan in de vorm van een voorziening in natura, een persoonsgebonden budget of een financiële tegemoetkoming te besteden aan vervoer.
- Bij het verstrekken van voorzieningen die af te leiden zijn van de auto, beoordeelt de consulent of er sprake is van meerkosten ten opzichte van de periode voordat de beperkingen ontstonden. Alleen dan komt men in aanmerking voor een individuele voorziening.
- Bij een persoonsgebonden budget is de voorziening die de aanvrager/betrokkene als voorziening in natura zou ontvangen voor de consulent uitgangspunt voor de hoogte van het bedrag.
Zou er in natura een voorziening vanuit het depot verstrekt worden, omdat er een geschikte voorziening aanwezig is, dan zal het bedrag van het persoonsgebonden budget op deze depotvoorziening gebaseerd worden. Daarbij wordt rekening gehouden met de nog resterende afschrijvingsperiode bij het bepalen van de hoogte van het bedrag.

Resultaat 8: hebben van contacten en deelname recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten

Inleiding

Het laatste op grond van artikel 4 lid 1 Wmo genoemde resultaat is een heel algemene. Het gaat daarbij om de mogelijkheid deel te nemen aan recreatieve, maatschappelijke en religieuze activiteiten, dat wil zeggen deel kunnen nemen aan het leven van alledag.

Een belangrijke voorwaarde hiervoor zit in een ander te bereiken resultaat: het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel.

Afwegingskader

- De consulent beoordeelt altijd eerst of andere, algemeen gebruikelijke, voorliggende en andere gemakkelijk zelf te realiseren voorzieningen mogelijk zijn.
- Als het gaat om een vervoerprobleem zal de consulent eerst beoordelen of dit via het zevende resultaat opgelost kan worden.
- Rolstoelen voor het zogenaamde 'incidentele' gebruik, waarbij de rolstoel in de auto wordt meegenomen om elders, bij het winkelen of bij uitstapjes, te gebruiken kunnen in principe het best ter beschikking komen via een algemene voorziening in de vorm van een rolstoelpool.
Zolang er in de gemeente Dalfsen nog geen rolstoelpool is zal beoordeeld moeten worden of de rolstoel voor incidenteel gebruik al dan niet verstrekt wordt. Beoordeeld moet worden in hoeverre het onder de te compenseren resultaten valt. Tevens is het de vraag of niet veel mensen in staat zijn om bijvoorbeeld tweedehands een eenvoudige rolstoel aan te schaffen. Of de voorkeur geven aan zelf een rolstoel aanschaffen met de kortingsvoucher van RSR.
- Voor de aanschaf van een sportrolstoel wordt een financiële tegemoetkoming verstrekt in de kosten van aanschaf, onderhoud en reparatie voor een periode van drie jaren. De hoogte van de tegemoetkoming is bepaald in artikel 5 van het Besluit maatschappelijke ondersteuning Dalfsen.
Bij de verstrekking van sportrolstoelen wordt uitgegaan van het niveau van recreatiesport. Wanneer speciale rolstoelen nodig zijn om sport op topniveau te beoefenen, zullen dit (net als topsporters zonder beperking) via sponsoring moeten regelen.

HOOFDSTUK 3. VORMEN VAN VERSTREKKING.

Inleiding

Artikel 6 van de Wmo bepaalt in lid 1 het volgende:

“Het college van burgemeester en wethouders biedt personen die aanspraak hebben op een individuele voorziening de keuze tussen het ontvangen van een voorziening in natura of het ontvangen van een hiermee vergelijkbaar en toereikend persoonsgebonden budget, waaronder de vergoeding voor een arbeidsverhouding als bedoeld in artikel 5, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964, tenzij hiertegen overwegende bezwaren bestaan.”

Door deze bepaling zijn er in de Wmo drie vormen van verstrekking mogelijk om problemen die een belanghebbende ondervindt te compenseren.

De eerste mogelijkheid is de voorziening in natura. Daarmee wordt bedoeld dat de gemeente de aanvrager een voorziening verstrekt, die hij of zij kant en klaar krijgt. En met de voorziening die betrokkene in natura krijgt moet het probleem voldoende gecompenseerd zijn.

De tweede mogelijkheid is een persoonsgebonden budget. Na een wetwijziging die sinds 1 januari 2010 van kracht is, zijn er voor het persoonsgebonden budget als het gaat om hulp bij het huishouden twee mogelijkheden om dit in te vullen. Een voor de alphahulp constructie, ook wel PGB-plus genoemd in Dalfsen. De andere mogelijkheid is volledig zelf organiseren en inkopen.

De derde mogelijkheid van verstrekking is de financiële tegemoetkoming. Als het gaat om bouwkundige woonvoorzieningen betaalt de gemeente een financiële tegemoetkoming uit aan de eigenaar van de woning. Ook is soms sprake van een financiële tegemoetkoming bij een taxi- of rolstoelkostenvergoeding op declaratiebasis.

Het is ook mogelijk om andere systemen op te zetten, mits die niet in plaats van maar naast het persoonsgebonden budget komen. Dat geldt bijvoorbeeld voor vouchers of cheques, als degene die dit niet wil maar gewoon een persoonsgebonden budget kan krijgen. Een voorbeeld zijn kortingscheques voor hulpmiddelen bij de aanbieder van hulpmiddelen in de gemeente Dalfsen.

Het onderscheid tussen de begrippen financiële tegemoetkoming en persoonsgebonden budget is niet altijd even duidelijk. Dat wordt nog ingewikkelder gemaakt, doordat soms een financiële tegemoetkoming als forfaitaire financiële tegemoetkoming verstrekt wordt. De verschillen tussen een financiële tegemoetkoming, een forfaitaire financiële tegemoetkoming en een persoonsgebonden budget zijn het beste als volgt aan te geven.

Een financiële tegemoetkoming is een bedrag bedoeld om een individuele voorziening mee te realiseren. Het begrip financiële tegemoetkoming wordt in de wet gebruikt in artikel 7 lid 2 waar gesproken wordt over een financiële tegemoetkoming voor een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woonruimte. Een financiële tegemoetkoming kan afhankelijk worden gesteld van het inkomen van de aanvrager. De aanvrager betaalt dan mee en dat wordt een eigen aandeel genoemd. Samen met dit eigen aandeel zal een financiële tegemoetkoming kostendekkend zijn, tenzij er nog een algemeen gebruikelijk deel in het bedrag zit. Dat kan, als dit in deze beleidsregels is geregeld, in mindering worden gebracht, ook naast een eigen aandeel.

Een forfaitaire financiële tegemoetkoming is een bedrag dat los van de werkelijke kosten en meestal los van het inkomen wordt vastgesteld. Het is dus geen kostendekkend bedrag en zal meestal niet op het inkomen van de aanvrager worden afgestemd. Te denken valt aan een verhuiskostenvergoeding of een auto- of taxikostenvergoeding. Ook hier kan eventueel wel rekening worden gehouden met een algemeen gebruikelijk deel, zoals bijvoorbeeld het tarief van het collectief vervoer.

Afwegingskader

1. Een persoonsgebonden budget.

- Een persoonsgebonden budget is een geldbedrag bedoeld om zelf hulp bij het huishouden of een voorziening mee te betalen of aan te schaffen. De consulent bepaalt of een persoonsgebonden budget wordt toegekend.

Op dit persoonsgebonden budget kan een eigen bijdrage worden opgelegd (te innen door het CAK), tenzij het om een rolstoel gaat. Ook kan eventueel met een algemeen gebruikelijk deel rekening worden gehouden, eveneens met uitzondering van de rolstoel. Het verschil tussen een persoonsgebonden budget en een financiële tegemoetkoming is klein. Helder is wel dat bij een

bouwkundige woningaanpassing niet gesproken kan worden van een persoonsgebonden budget, omdat die aan de eigenaar moet worden uitbetaald.

- Er zijn uitzonderingen mogelijk op de keuzevrijheid voor een persoonsgebonden budget. Er wordt geen persoonsgebonden budget verstrekt als:
 - het gaat om personen waarvan verwacht kan worden dat zij niet met het beschikbare geld kunnen omgaan;
 - de afgegeven indicatie voor hulp bij het huishouden korter dan of gelijk aan drie maanden is;
 - uit onderzoek is gebleken dat de aanvrager een eerder persoonsgebonden budget niet in overeenstemming met doel en/of bestemming heeft ingezet.Er wordt geen persoonsgebonden budget verstrekt voor het collectief vraagafhankelijk vervoer. *De Centrale Raad van Beroep heeft inmiddels bepaald dat collectief vervoer een individuele voorziening is (als de gebruiker een indicatie nodig heeft), waarvoor in principe het verplichte alternatief van een persoonsgebonden budget bestaat. Daar mag in individuele gevallen vanaf worden geweken als duidelijk is dat het collectief vervoer ook in de situatie van betrokkene leidt tot een adequate compensatie. Ook aantoonbare efficiencyoverwegingen mogen een rol spelen. De afweging of daar sprake van is zal altijd gemaakt moeten worden.*
- Naast deze uitzonderingen komt het voor dat bij een aanvrager met een zeer progressief ziektebeeld al op voorhand vast staat dat binnen korte tijd vervanging van de voorziening nodig is, wellicht daarna weer. Deze situatie leent zich niet voor een persoonsgebonden budget.
- Een persoonsgebonden budget wordt alleen verstrekt ten aanzien van individuele voorzieningen. *Dat betekent dat bij algemene voorzieningen geen persoonsgebonden budget verstrekt wordt. De Centrale Raad van Beroep onderschrijft dit in diverse uitspraken. Voor deze voorzieningen geldt ook de eigen bijdragen systematiek niet. Daarbij is er een alternatieve mogelijkheid: indien de aanvrager van mening is dat de algemene voorziening zijn problemen niet voldoende compenseert en daarom een persoonsgebonden budget verstrekt moet worden, dan kan hij een aanvraag indienen.*
- Bij het persoonsgebonden budget voor diensten, zoals hulp bij het huishouden, gaat het om de betaling van tijd aan dienstverleners. De uitbetaling zal dan ook plaats vinden per uur of een gedeelte daarvan. *Het uurbedrag wordt door het college van burgemeester en wethouders vastgesteld en zal elk jaar aangepast worden aan de economische ontwikkelingen. Het bedrag wordt vastgelegd in het besluit maatschappelijke ondersteuning. Bepaald is in artikel 6 lid 1 Wmo dat het uurbedrag vergelijkbaar met zorg in natura moet zijn en bovendien toereikend. Dat betekent dat het bedrag tenminste het minimumloonbedrag zal moeten zijn. Er zijn drie tarieven voor huishoudelijke hulp vastgesteld door het college. Deze zijn opgenomen in het financieel besluit.*
- Het persoonsgebonden budget voor voorzieningen, zoals hulpmiddelen, woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelen moet voldoende zijn om de voorziening aan te schaffen en dus de bestaande problemen voldoende te compenseren. *De kosten van de voorziening als de voorziening in natura zou worden verstrekt zijn daarbij uitgangspunt. Dat kan afgeleid worden van bijvoorbeeld een offerte. Daarbij kunnen bedragen geteld worden voor het onderhoud en de reparaties van de voorziening, voor zover daar sprake van kan zijn. Deze bedragen zijn ofwel bij verstrekking in eigen beheer bekend vanuit het verleden, ofwel kunnen bij verstrekking via een leverancier bij de leverancier worden opgevraagd. Daarbij zal veelal sprake zijn van kortingen, omdat via een contract met een leverancier een grote hoeveelheid voorzieningen afgenomen wordt. Deze korting wordt doorberekend naar het persoonsgebonden budget. Het is immers niet de bedoeling dat een persoonsgebonden budget meer geld gaat kosten dan verstrekking in natura. Over het algemeen zal er van uitgegaan kunnen worden dat ook met een persoonsgebonden budget een voorziening met korting zal kunnen worden aangeschaft. Is dat niet het geval dan zal beoordeeld moeten worden of niet het volledige bedrag zonder korting vergoed zal moeten worden omdat anders het te bereiken resultaat onbereikbaar wordt. Verder zal worden uitgegaan van de situatie die er zou zijn als de voorziening in natura zou worden verstrekt. Zou dat een nieuwe voorziening zijn of een voorziening die verstrekt zou worden uit depot. In de eerste situatie wordt het bedrag bepaald op een nieuwe voorziening, met korting. In het tweede geval wordt het bedrag bepaald op het bedrag dat het zou kosten om de voorziening uit depot aan te schaffen.*

- Uitbetaling persoonsgebonden budget. Bij beschikking maakt het college zijn besluit aan de aanvrager bekend. In deze beschikking wordt opgenomen:
 - de omvang van het persoonsgebonden budget;
 - voor hoeveel jaar het persoonsgebonden budget bedoeld is;
 - een zo nauwkeurig mogelijk omschreven programma van eisen bij de beschikking gevoegd.

Hierdoor voorkomen we dat een verkeerde voorziening wordt aangeschaft doordat er onduidelijkheid is over de eisen die aan de voorziening gesteld moeten worden om het beoogde resultaat te bereiken. Dat zou tot inadequate voorzieningen kunnen leiden, waardoor het te bereiken resultaat, het compenseren van problemen, niet bereikt wordt, wat op zich weer tot nieuwe aanvragen aanleiding zou kunnen zijn. Dit is uitsluitend te voorkomen door een programma van eisen onderdeel uit te laten maken van de beschikking. Wordt dan toch een voorziening aangeschaft die niet aan dat program van eisen voldoet, dan is gehandeld in strijd met de beschikking.
- In de beschikking wordt ook opgenomen dat er een eigen bijdrage/eigen aandeel in de kosten verschuldigd is.

Omdat die eigen bijdrage vastgesteld en geïnd zal worden door het CAK, zal in de meeste gevallen uitsluitend een aankondiging opgenomen kunnen worden. Op de website van het CAK is een rekenmodule te vinden voor belanghebbenden om de eigen bijdrage te berekenen.
- Zodra de beschikking is verzonden, kan de nota worden ingediend en wordt het persoonsgebonden budget beschikbaar gesteld.

Dat kan in één keer als een voorziening ook in één keer betaald moeten worden. Een persoonsgebonden budget voor hulp bij het huishouden wordt maandelijks betaald.
- Als de betaling via een serviceorganisatie gaat (de thuiszorg of een andere organisatie) zal het college alleen op basis van daadwerkelijke uitgaven het persoonsgebonden budget overmaken.

Het college stort dan op verzoek van de cliënt het geld op rekening van de serviceorganisatie, die tot betaling van de hulp overgaat na ontvangst van een werkbriefje van de cliënt. Het college betaalt dan niet te veel en de cliënt hoeft niets terug te betalen. Namens de cliënt verzorgt de serviceorganisatie ook de verantwoording.
- De controle van het persoonsgebonden budget vindt als volgt plaats. Iedere budgethouder dient de volgende stukken te bewaren:
 - de nota/factuur van de aangeschafte voorziening;
 - een betalingsbewijs van aanschaf van de voorziening of een overzicht van de salarisadministratie met bewijsmiddelen.

Via een beperkte steekproef zal de gemeente bij budgethouders deze stukken opvragen om te controleren of het persoonsgebonden budget besteed is aan het doel waarvoor het verstrekt is. *Is dat het geval, dan hoeft er verder niets te gebeuren. Is het persoonsgebonden budget anders besteed dan bedoeld, dan kan de gemeente overwegen het persoonsgebonden budget geheel of gedeeltelijk terug te vorderen. Daarbij zal leidend zijn of er opzet in het spel is geweest, of dat sprake is geweest van onwetendheid. In die laatste situatie kan overlegd worden dat deze situatie in de toekomst vermeden dient te worden. Bij opzet moet afgewogen worden of terugvordering in verhouding staat tot wat er bewust onjuist is gedaan.*
- De verordening regelt wanneer bij een persoonsgebonden budget een eigen bijdrage verschuldigd is.

Deze eigen bijdrage wordt berekend door het Centraal Administratie Kantoor (CAK). Het CAK werkt met verzamelinkomens vanuit een peiljaar, welk jaar twee jaar voor het lopende jaar ligt. Dit is noodzakelijk om over de verzamelinkomens, die afkomstig zijn van de belastingdienst, te kunnen beschikken. In 2010 doet men aangifte over 2009, dus dat jaar is nog niet bekend. Vandaar dat het verzamelinkomen over 2008 in 2010 gebruikt wordt. Dit betekent dat er soms een voorlopige vaststelling zal plaatsvinden en achteraf een definitieve vaststelling. Het in mindering brengen van eigen bijdragen of een eigen aandeel zal daardoor vaak niet mogelijk zijn. Al deze activiteiten zullen door het CAK worden uitgevoerd. Een eigen bijdrage voor een persoonsgebonden budget (of een financiële tegemoetkoming met een eigen aandeel) mag elke 4 weken gevraagd worden, maar mag nooit de grens die in het besluit is vastgelegd, te boven gaan. Ook mag een eigen bijdrage de kostprijs van de voorziening niet te boven gaan. Wordt een

persoonsgebonden budget (of een financiële tegemoetkoming met een eigen aandeel) verstrekt voor een voorziening die in eigendom van de aanvrager wordt verstrekt, dan mag de eigen bijdrage niet meer dan 39 perioden van 4 weken worden gevraagd. Gaat het om een pgb voor een doorlopende zaak die niet in eigendom wordt verstrekt, dan mag de eigen bijdrage worden gevraagd zo lang als de voorziening wordt gebruikt. In het besluit Wmo van de gemeente Dalflen is opgenomen voor welke voorzieningen een eigen bijdrage wordt gevraagd en wat de maximale hoogte van de eigen bijdrage is.

2. De financiële tegemoetkoming en het eigen aandeel.

- In plaats van het persoonsgebonden budget kan ook een financiële tegemoetkoming worden toegekend.

Het aantal mogelijkheden voor een financiële tegemoetkoming is beperkt: het zal gaan om een bouwkundige woonvoorziening, uit te betalen aan de eigenaar van de woning, een verhuiskostenvergoeding, of een financiële tegemoetkoming voor gebruik van een taxi of een rolstoeltaxi. De financiële tegemoetkoming zal zo groot zijn dat de aan te schaffen voorziening hiermee aangeschaft kan worden. Dit kan onder aftrek van een zogenaamd eigen aandeel, te vergelijken met de eigen bijdrage. Ook bij een financiële tegemoetkoming zal de beschikking waarin dit bedrag wordt toegekend voorwaarden kunnen bevatten over de besteding van de financiële tegemoetkoming. En ook bij een financiële tegemoetkoming moet verantwoording afgelegd worden over de besteding van de tegemoetkoming, tenzij het om een forfaitair bedrag gaat: een forfaitair bedrag voor een verhuizing kan vrij worden besteed, mits er daadwerkelijk verhuisd wordt.

3. De voorziening in natura.

- Bij een voorziening in natura verstrekt de gemeente deze.
Wordt een voorziening niet als persoonsgebonden budget verstrekt, maar in natura, dan zal toekenning ook bij beschikking plaatsvinden. In de beschikking worden de voorwaarden opgenomen waaronder verstrekking plaatsvindt. Bij een voorziening in natura mag een eigen bijdrage worden gevraagd, net als bij een persoonsgebonden budget. Ook nu geldt dat een eventueel te betalen eigen bijdrage door de gemeente meestal slechts aangekondigd kan worden aangezien berekening en inning plaats zal vinden door het CAK.

HOOFDSTUK 4. PROCEDURELE BEPALINGEN ROND ONDERZOEK, ADVIES, BESLUITVORMING, INTREKKING EN TERUGVORDERING

Melding

Een burger meldt zich bij het Wmo-loket. Dit kan aan de balie, telefonisch of per email. Er wordt contact opgenomen met de burger om een afspraak te maken voor het gesprek. In hoofdlijnen is de procedure: eerst vragen om contact, dan een gesprek om de ondersteuningsbehoefte in kaart te brengen, daarna eventueel een aanvraag voor een voorziening.

Er zijn een paar uitzonderingen. Als de burger direct een aanvraag in wil dienen kan dit. Er is dan geen sprake van een melding. Wel wordt voor de beoordeling van de aanvraag een gesprek gevoerd. Als de gemeente en de belanghebbende samen van mening zijn dat een gesprek niet zinvol is, bijvoorbeeld omdat de situatie al bekend is, kan worden afgezien van het gesprek.

Het gesprek

Het doel van het gesprek is het achterhalen van de ondersteuningsbehoefte. Het gesprek is vraaggestuurd. Dat wil zeggen dat de burger inclusief omgeving centraal staat en niet de oplossing. De uitkomst van het gesprek is maatwerk, een individuele oplossing voor de burger. Soms is de uitkomst een algemene voorziening. Als de uitkomst van het gesprek een individuele voorziening is kan direct een aanvraag worden ingediend. Dat kan met een ondertekend gespreksverslag. De wens van de burger is leidend bij het zoeken naar een oplossing. Dit betekent niet dat alle wensen ingewilligd kunnen worden. In de uiteindelijke toekenning vindt een beoordeling plaats met objectivering van de levensfase, ernst van de beperking, eigen omgeving en netwerk, de prognose en de kosten een rol. Voorliggende, algemene en collectieve voorzieningen worden daarin ook meegenomen. Uiteindelijk wordt gekozen voor de goedkoopst compenserende oplossing.

Onderzoek

Belanghebbende moet die gegevens die noodzakelijk zijn voor het beoordelen van de aanvraag aan de consulent verschaffen.

Hierbij kan gedacht worden aan medische, maar ook aan financiële gegevens of aan medische indicatiegegevens op grond van de AWBZ.

Uit de jurisprudentie blijkt dat indien een aanvrager geen medewerking verleent de aanvraag afgewezen mag worden op grond van de onmogelijkheid voldoende onderzoek te doen, mits het inderdaad zo is dat zonder dit onderzoek de medische noodzaak niet vast te stellen is. Er zal dus altijd beoordeeld moeten worden of op een andere wijze de medische noodzaak vastgesteld kan worden.

Wederkerigheid

De Wmo is gericht op meedoen. Oplossingen worden gezocht om belanghebbende te laten meedoen. Naast het verstrekken van een voorziening kan ook het uitvoeren van vrijwilligerswerk een bijdrage aan de oplossing zijn. Ook met een beperking is er vaak een mogelijkheid om iets voor een ander te betekenen. Wederkerigheid vinden we vanzelfsprekend. De voorzieningen worden immers uit gemeenschappelijke middelen bekostigd.

Advies

Onder de Wmo, waar het ook kan gaan om psychische of psychosociale problemen, kan een advies van een deskundige noodzakelijk zijn. Dat kan het advies van een medicus zijn, maar soms ook van een psycholoog of (ortho)pedagoog.

Een goed advies begint bij een goede vraag. Die vraag hoort uit het gesprek naar voren te zijn gekomen.

Bij medische gegevens komt het vaak voor dat informatie van de behandelende sector noodzakelijk is. Dit kan – zeker als dit schriftelijk moet - geruime tijd in beslag nemen. Dat werkt vertragend op de doorlooptermijn van de aanvraag. Ook in dit soort situaties kan met inschakeling van de aanvrager vaak sneller over de benodigde gegevens beschikt worden, met name indien de aanvrager aangeeft welk (grote) belang hij heeft bij het verstrekken van de gevraagde informatie aan de medische adviseur. Overigens mag het opvragen van medische gegevens bij de behandelende sector uitsluitend plaatsvinden met toestemming van de aanvrager. Daarbij dient in de verklaring opgenomen te worden welke adviserende arts de gegevens opvraagt, bij welke behandelaren de gegevens opgevraagd worden, om welke gegevens het gaat en met welk doel.

In artikel 25 van de Wmo verordening zijn de situaties opgenomen wanneer een medisch advies wordt opgevraagd.

Als te verwachten is dat een aanvraag om medische reden zal worden afgewezen wordt de medisch adviseur om een advies gevraagd. Zonder een medisch advies is in deze situatie het besluit onvoldoende gemotiveerd. De rechter kan een dergelijk besluit vernietigen als onvoldoende gemotiveerd.

Tot slot kan de consulent altijd aanleiding zien om medisch advies te vragen. Dat zal bijvoorbeeld plaatsvinden bij een progressief ziektebeeld, maar zeker ook bij medisch moeilijk te objectiveren aandoeningen. Per situatie zal dit beoordeeld worden. Bij twijfel wordt altijd een medisch advies gevraagd.

Bij de medische advisering wordt de systematiek gebruikt zoals neergelegd in de International Classification of Functions, Disabilities and Impairments, de zogenaamde ICF classificatie.

De ICF is een classificatie van het menselijk functioneren. De classificatie is systematisch geordend in gezondheidsdomeinen en met de gezondheid verband houdende domeinen. Op elk niveau zijn de domeinen verder gegroepeerd op grond van gemeenschappelijke kenmerken, en in een zinnvolle ordening geplaatst. ¹Van de zeer uitgebreide ICF² zijn met name de lijsten met 'functies' en 'activiteiten en participatie' van belang. De adviseur maakt gebruik van de ICF op de volgende wijze. Door de adviseur wordt allereerst aangegeven om welke stoornissen het bij de aanvrager gaat (de ICF is gericht op functiestoornissen). Het gaat daarbij met name om de zogenaamde classificatie op het tweede niveau, en dan met name in de vorm van de op het tweede niveau aangegeven functies. Hierbij worden alleen die functies genoemd die relevant zijn voor de aanvraag, omdat een volledig overzicht geen meerwaarde heeft. Indien dat wel het geval is moeten ook niet direct relevante functies worden aangegeven. Problemen met functies leiden tot stoornissen bij activiteiten en participatie. Het is op dit niveau dat de compensatie op basis van de Wmo plaats zal moeten vinden. Ook bij de vermelding van deze stoornissen in 'activiteiten en participatie' zal gebruik gemaakt worden van het begrippenkader van de ICF. Samengevat betekent dit dat de medisch adviseur in het licht van de aanvraag de stoornis en de daaruit volgende beperkingen evenals de mate van die beperkingen dient te vermelden, gerelateerd aan de mogelijke compensatie of de te verstrekken voorzieningen, waarbij het vocabulaire van de ICF wordt gebruikt.

De consulent beoordeelt het medisch advies en besluit tot (gedeeltelijke) toekenning of afwijzing van de aangevraagde compensatie/voorziening.

Bezwaar

- Iedere aanvrager heeft het recht als hij het met een beschikking niet eens is, in bezwaar te gaan.
- De gemeente streeft ernaar, voordat een negatief of afwijkend besluit valt, betrokkene in de gelegenheid te stellen hierop te reageren, zodat de kans groot is dat door de gemeente gemaakte eventuele fouten hersteld kunnen worden. Bij een negatieve of afwijkende beschikking geeft de consulent uitleg in een extra contactmoment. Bij het in bezwaar gaan bestaat de mogelijkheid samen nog eens naar het probleem te kijken. Tot slot bestaat nog enigerlei vorm van mediation, indien de consulent dat opportuun acht.

Terugbetaling

Als een voorziening is verstrekt op onterechte gronden, waarbij de belanghebbende ter kwade wil onjuiste of geen gegevens heeft verstrekt kan de gemeente de voorziening innemen of het onrecht betaalde bedrag of de waarde van het onrecht ontvangene terugvorderen.

Uit Nederlandse vertaling van de 'International Classification of Functioning, Disability and Health Compilatie, blz. 22, dit is een toelichting op de ICF, zie <http://www.rivm.nl/who-fic/in/ICFwebuitgave.pdf>

² <http://www.rivm.nl/who-fic/ICD-O-3.htm>

¹ Uit Nederlandse vertaling van de 'International Classification of Functioning, Disability and Health Compilatie, blz. 22, dit is een toelichting op de ICF, zie <http://www.rivm.nl/who-fic/in/ICFwebuitgave.pdf>

² <http://www.rivm.nl/who-fic/ICD-O-3.htm>

Wijzigingen in de Beleidregels maatschappelijke ondersteuning (Wmo beleid)

De voorgestelde wijzigingen in de beleidsregels per 1 juli 2013.

Eerste wijziging:

Hoofdstuk 2
Resultaat 2, Wonen in een geschikt huis,
Afwegingskader: tweede bullet, vervolgens 1^e bullet

Oude tekst:
artikel 4 lid 2

Nieuwe tekst:
artikel 3 lid 2

Tweede wijziging:

Hoofdstuk 2
Resultaat 7: lokaal verplaatsen per vervoermiddel
Afwegingskader
Zesde bullet

Oude tekst:
Met een systeem voor collectief vervoer of met een andere individuele voorziening dient tenminste een afstand van 1500 - 2000 km per jaar te kunnen worden afgelegd. Indien daar aanleiding voor is kan de consulent dit aantal ophogen.
In Dalfsen is het aantal kilometers dat afgelegd kan worden met de Regiotaxi (nog) niet gelimiteerd.

Nieuwe tekst:
Met een systeem voor collectief vervoer of met een andere individuele voorziening dient tenminste een afstand van 1500 - 2000 km per jaar te kunnen worden afgelegd. In beginsel wordt daarom op de Wmo-pas voor de Regiotaxi een budget van 1.500 kilometer per jaar beschikbaar gesteld. *Indien belanghebbende een aantoonbaar grotere verplaatsingsbehoefte heeft om deel te kunnen nemen aan het leven van alledag kan de consulent dit budget ophogen.*